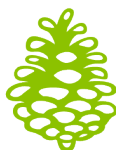

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/25-26

Kapula

**KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO**

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/25-26

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	2
Kamulinjan kuulumisia	3
KUKA? Elina Ruuhonen	7
Ramadan Khalil kuuluu kalustoon	14
Lasten ja nuorten Lied -projekti	16
Pirjo Pesola - 40 vuotta luovaa toimintaa Käpylän musiikkiopistossa.....	21
Soiva talo kiinnosti!	25
Kahdeksan vuotta jatkumoa - Anna Jaara, opintosihtööri	27
Orkesterin konsertti Oulunkylän kirkossa 25.4.26.....	32
Musiikkiopiston kevätkonsertti	33

Kannen kuva: Aurora Nupponen; "Puoli kuuta peipposesta"

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kapulakieltä

Faktoja? Kysytään tekoälyltä. Kooste tekstistä? Kysytään tekoälyltä. Etsitään vaihtoehtoja? Kysytään tekoälyltä. Tietoa verotuksesta? Kysytään tekoälyltä - ja tarkistetaan verohallinnosta!

Taitoa ja taidetta? Ei kysytä tekoälyltä. Hankitaan oma taito ja tehdään itse!

Ylioppilaskirjoitukset muuttuvat jälleen vuonna 2029. Tuolloin tulee mahdolliseksi kirjoittaa omana aineenaan joko kuvataide, musiikki tai liikunta. Sillä voidaan korvata yksi viidestä nykyisestä oppiaineesta.

On loogista, että yo-kirjoituksissa arvostetaan jotain, mitä tekoäly ei - vielä - osaa: taitoa ja taidetta. Faktat ja asiategit hoituvat kyllä, mutta fyysinen suorittaminen ja vivahteikkaat kulttuurin tuotteet eivät ole tekoälyn parasta osaamisaluetta. Mitä siis opiskella, että siitä hyötyy tulevaisuuden työmarkkinoilla? Varmaa vastausta ei liene kenelläkään. Monipuolinen sivistys ja itsensä kehittäminen lienevät nuorten parasta tulevaisuuden vakuutusturva.

Soittakaa ja laulakaa, kuunnelkaa ihmisen viestiä toiselle ihmiselle!

Tämä Kapula on sarjansa viimeinen. Niitä on kertynyt jo pino, 1990-luvun lopulta lähtien. Aluksi paperisina kaksi kertaa lukukaudessa, sitten vähitellen kohti digiaikaa ja kerran lukukaudessa ilmestymistä.

Tietoa ja kuvia tulvii nyt eri kanavia myöten kaikkialle. Kapula on ollut epämuodikkaasti taaksepäin katsova, taustoittava ja dokumentoiva viestiväline. Lehden suurin ansio lienee ollut uusien opettajien ja muun henkilöstön tutuksi tekemisessä. Opettajien aakkoslistauksesta aloitin, järjestyksessä edettiin.

Seuraava Kapulan toimittaja - jos lehteä päätetään jossain muodossa jatkaa - epäilemättä tulee käyttämään tekoälyä juttujen teossa. Lähellä se oli jo tänä keväänä.

Oheisessa karikatyyrikuvassa on käytetty apuna ChatGPT:tä. (Piano teacher with music notation oli vinkki alkuperäisen valokuvan muokkaamisessa.)

Huomatkaa taidokas notaationi!

Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Käpylän musiikkiopisto täyttää 70 vuotta vuonna 2027!

Ajankulu on aika vinhaa ja sen voimme kaikki arjessamme allekirjoittaa. Tuntuu, ettei joulusta ole kuin hetki, ja kesä on jo ihan tässä! Oma ensimmäinen lukuvuoteni rehtorina lähti syksyllä käyntiin hyppäämällä hyvin pakattuun ja toimivaan liikkuvaan junaan. Vauhti on ollut vähintäänkin päätä huimaavaa ja kaikki matkakohteet ihastuttavia ja itseä opettavia.

Lukuvuoden päätepysäkki hämmöttää, ja on aika kiittää tästä matkasta teitä kaikkia: oppilaita, huoltajia, henkilökuntaa ja yhteistyökumppaneita. Matka jatkuu taas syksyllä kohti uusia seikkailuita!

Ja seikkaluita todellakin! Vähän pidempää perspektiiviä ajankuluun antaa se, että ensi vuonna juhlimme musiikkiopiston 70-vuotisjuhlavuotta. Musiikkiopistolla on takana huikean hieno matka musiikin taiteen perusopetusta Käpylässä ja toivotaan, että tämä on vasta alkua pidemmällä matkalla.

Juhlavuoden seikkailuun saadaan tarkempia matkasuunnitelmia tämän vuoden kuluessa, mutta toiveena on, että jokainen pääsee jossain vaiheessa osalliseksi juhlaohjelmiin, joita on

tarkoitus järjestää koko vuoden mittaan.

Jos ideasuonesi sykkii ja tunnet halua panostaa musiikkiopiston juhlavuoteen jollain tavalla, ole yhteydessä allekirjoittaneeseen.

Tavoitteena on tehdä juhlavuoden seikkailusta kaikki mukaan kutsuva kokonaisuus!

Terveisin

Sirpa Lahti

Kamulinjan kuulumisia

JUURIA JA VERSOJA - JA MUUTA MUKAVAA!

Kamulinjan kevät 2026 on ollut täynnä isompia ja pienempiä tapahtumia, mutta muistellaan ensin lyhyesti syyskauden päättäneitä joulujuhlaa, johon osallistui iso joukko kamulinjan lapsia ja nuoria perheineen sekä aikuisharrastajia. Osallistavasta ohjelmasta on tullut hyvä tapa ja se viehätti jälleen osallistujia. Ilta päättyi yhteiseen masurkkatanssiin, joka antoi hyvin poljennon joululoman alkuun.

TAMMIKUUSSA TANSSAHDELTIIN

Vuosi 2026 alkoi vauhdikkaasti jo heti ensimmäisellä toimintaviikolla! Valtakunnallinen kansanmusiikin ja -tanssin minifestivaali Folklandia risteili jälleen Turun ja Tukholman välillä 9.–10.1. Mukaan lähti tällä kertaa rehtorimme Sirpan vanavedessä kamuopettajat Martin, Saija, Mikko, Veera ja Maija. Opebändin keikka oli heti menomatalla ja tulomatalla Sirpa ja Maija esittelivät opiston toimintaa parin tunnin pituisilla messuilla. Käpylän musiikkiopisto on ollut muutaman vuoden ajan tapahtuman taustajärjestäjänä, mikä tarkoittaa sitä, että toimitamme joka

Kamulinjan joulujuhlassa olivat melkein kaikki.

kerta matkaan n. 6 hengen oppilas- tai opettajatiimin edustamaan opistoamme.

Alkuvuoden tapahtumia oli myös lauantaina 17.1. järjestetty tanssitupa, johon osallistui sekä opiston eri-ikäisiä oppilaita, vanhempia, että ulkopuolisia. Maija Karhinen-Ilo vastasi tanssin opetuksesta ja Saija Teirikangas sekä Mira Törmälä tanssin opetuksen säestämisestä. Lopuksi Käpylän pelimannit -orkesteri soitti vapaat tanssit. Osallistujilla oli mukavaa ja toiminnalle toivottiin pikaista jatkoa.

HELMIKUUSSA HELKYTELTIIN

Helmikuussa oli aikuisharrastajien aika kokoontua yhteen. Torstai-iltana 12.2. klo 18–21 järjestettiin Aikuisten klubi Karjalatalon juhlasalissa, jossa ryhmät esiintyivät toisilleen ja lopuksi jamiteltiin. Tällä kertaa kuultiin alkuun myös muutaman nuorison edustajan inspiroiva esitys. Ihanista esityksistä huolimatta isoin ja kiitetyin juttu oli jamit, joita toivottiin heti syksylle uudestaan.

MAALISKUUSSA MATKUSTELTIIN

Maaliskuussa kutsui Savonlinna ja Samuelin Poloneesi. Valtakunnallinen, jo vuodesta 1972 asti järjestetty valtakunnallinen kansanmusiikki-tapahtuma järjestettiin tällä kertaa Savonlinnassa 13.–15.3. Järjestäjänä on Suomen kansanmusiikkiliitto.

Käpylän pelimannit Samuelin poloneesissa.

Nimensä Samuelin Poloneesi -tapahtuma on saanut sävelmästä, joka on vanhimmasta suomalaisesta kansanmusiikkia sisältävästä nuottikirjasta vuodelta 1809. Tapahtuma kiertää ympäri Suomen ja palaa aina joka kolmas vuosi Helsinkiin. Savonlinna oli erinomainen tapahtumien areena ja tunnelma eri konserteissa ja pelimannien kesken lämmin ja yhteisöllinen. Kamulinjaa festivaalilla edustivat aikuisryhmistä Hallavalia, Käpyjouhikot ja Käpylän pelimannit. Mukaan lähti myös pieni nuorisajaosto, Einari, Okko, Raisa ja Reino, opettajien Mira Törmälän ja Saija Teirikankaan kanssa. Poloneesiorkesteriksi nimetty kokoonpano viihtyi ja esiintyi menestyksekkäästi omilla keikoillaan. He

Poloneeseorkesteri ja Hallavalia yhdessä Samuelin poloneesin keikalla..

osallistuivat myös yhdessä Hallavalian ja jouhikonsoittajien kanssa konserttiin yhdessä Savonlinnan musiikki- ja tanssiopiston kanssa, jossa oli vierailemassa myös mm. viime vuonna meillä Käpylässä opettaneen Marjo Smolanderin kanteleoppilaita Keski-Karjalan musiikkiopistosta.

Kevään 2026 Kamuviikkoa vietettiin 23.–27.3. kiertueen merkeissä. Juuret ja versot - nimellä kulkenut konserttisarja levittäytyi opiston ulkopuolelle ja oppilaat kävivät esiintymässä Kamusalin ja Koskelan kirkon lisäksi myös Maunula-talossa, Käpylän kirjastossa, Pasilan kirjastossa sekä keskustakirjasto Oodissa. Viikon aikana kuultiin laaja kattaus monipuolista musiikkia koko kamulinjan voimin.

Kamuviikolla Oodissa esiintyjinä mm. Nohevat

Tunnelmia Kamuviikon konsertista Koskelan kirkossa

HUHTIKUUSSA HUPAELTIIN

ti 7.4. klo 18 Melkutus, Sellosali
 Melkutus-konsertti on tärkeä osa kamulinjan vuotuista ohjelmaa. Vuorovuosin Käpylän, Pakilan ja Juvenalian musiikkiopiston kansanmusiikkioppilaat konsertoivat Sellosalissa, vuorovuosin tanssitaan Karjalatalolla. Tänä vuonna mukana oli vierailijana myös Keski-Karjalan musiikkiopiston kanteleensoittajia. Konsertti järjestettiin näkyvänä osana Juurijuhla-festivaalia. Perinteestä poiketen konsertti järjestettiin nyt arki-iltana, joten se oli pienempi-muotoisempi, eikä isoja etukäteen yhdessä harjoiteltuja sovituksia ollut. Käpylän musiikkiopistoa edusti pieni iskuryhmä: kanteleensoittaja Roy

aloitti koko konsertin vivaihteekkaalla improvisaatiolla, jonka perään Avar Kivimäki soitti kahden polskasävelmän sikermän maagisen vetävästi. Kolmantena Käpylän edustajana esiintyi Martin Gripentrogin luotsaama yhtye Kansanmustikat, joka vastasi illan hienoimmasta lauluesityksestä ja svengaavimmasta old time -tyylisestä kappaleesta.

Kansanmustikat edustivat Käpylää tyylikkäästi

Kamulinjan oppilaita ja opettajia osallistui myös koko opiston yhteiseen Soiva talo -tapahtumaan 11.4. Konserttiosuudessa esiintyi solistisesti tai opettajansa säestämänä Albert 7v., laulu, Tilma 12v., kantele, Hilikka 8v., ukulele ja Leonardo 10v., viulu.

TOUKOKUUSSA TOIVOTELLAAN

Kevätkausi tulee huipentumaan perinteiseen kamulinjan kevätjuhlaan pe 22.5., jossa jälleen kokoontutaan koko kamuyhteisön voimin toivottamaan kesäloma alkavaksi. Yhteiskappaleita treenataan jo kovasti. Osa oppilaista kokoontuu jälleen Kaustisen kansanmusiikkijuhlille heinäkuussa. Isoa festivaaliorkesteria ei tänä vuonna perustettu, mutta eri ryhmät ovat ilmoittautuneet mukaan omilla kokoonpanoillaan.

Ensi vuonna on tarkoitus lähteä taas isolla porukalla matkaan!

Maija Karhinen-Ilo

KUKA? Elina Ruohonen

- valmistunut musiikkipedagogiksi Centria-ammattikorkeakoulusta vuonna 2020
- valmistunut Suzuki-opettajaksi (5 tasoa, kansainvälinen tutkinto 2017–2026)
- valmistunut koulutetuksi hierojaksi Helsingin Hieronta-Akatemiasta vuonna 2025
- opettanut KMO:ssa sivu- ja päätoimisesti tammikuusta 2021 alkaen
- toiminut Helsingin Tempo-orkesterin opettajana alusta, vuodesta 2021 asti
- KMO:n hallintotiimissä mukana kevästä 2022 lähtien (opintosihiteeri, viestintää, markkinointia)

Elinan hallintotyö musiikkiopistossa alkoi kamulinjan opintosihiteerinä. Hänellä on itse asiassa kytkös kamulinjaan jo lapsuudessa, Kaisaniemen ala-asteen kamuprojektista.

Maija Karhinen-Ilo muistaa: "Se oli Kaisaniemen ja Kansanmusiikkiopiston yhteinen 3-vuotinen kansanmusiikkihanke, jossa luokka sai säännöllistä opetusta kamusta. Olin hankkeen vastaavana ja pääopena, mutta koulussa kävi useita vierailijoita. Tuloksena oli mm. omia biisejä sisältävä cd :)"

Pyysin Elinaa - jonka tiedän harrastavan kirjoittamista - laatimaan omin sanakääntein tähän juttuun jotain matkastaan musiikkiopintoihin ja työelämään.

Aloitin Käpylän musiikkiopistossa sivutoimisena tuntiopettajana tammikuussa 2021. Opistolle tarvittiin viuluopettajaa muutamille Suzuki-oppilaille, ja olin tehnyt edellisen syksyn äitiysloman sijaisuutta toisessa opistossa juuri Suzuki-opettajana ja valmistunut joulukuussa AMK:sta, joten aloitus kesken lukuvuoden sopi tilanteeseeni loistavasti. Vajaata vuotta aiemmin maailman sekoittanut korona-pandemia oli huipussaan,

joten valitettavasti tapasin sekä kollegani että oppilaani Käpylässä ensin vain Zoomissa etäkokouksissa ja -tunneilla. Vastaanotto oli silti lämmin ja tunsin itseni heti tervetulleeksi.

Vaikka olin tehnyt Suzuki-opettajaopintoja jo vuodesta 2017 asti, ja minulla oli useampi opetusvuosi kokemusta, oli nuorten oppilaiden etäyhteyksillä opettaminen aluksi suoraan sanottuna todella vaikeaa. Oppilaiden ja perheiden panostus soittoharrastukseen näkyi kuitenkin halussa miettiä yhdessä kaikille toimivia tuntikokonaisuuksia ja keinoja ylläpitää soittamista ja musiikin tekemisen iloa. En voi kuin kiittää

Elinan viulutunnilla Venni.

kaikkia silloisia oppilaita, jotka tekivät joustavuudellaan ja positiivisella asenteellaan harrastamisesta ja työstä mahdollista, vaikka etäopetusta ja lasten harrastustoiminnan rajoituksia jatkui vielä melko pitkäänkin.

Osa vuoden 2021 oppilaista käy edelleen tunneillani, ja etätunnit ovat nykyään ihan hyvä ratkaisu tiukoissa tilanteissa. (Kuten erään perheen kahden kuukauden pituisen ulkomaanmatkan aikana, minne oppilaan viulu pystyttiin kuitenkin ottamaan mukaan!)

SUZUKI-koulutus

Suzuki-koulutus on ollut minulle suuri motivaation ja osaamisen

Suzukiopettajaksi kouluttautuminen on pitkä prosessi. Kouluttajina Elinalle toimivat (vas.) Kirsi Patrikainen ja Salla Ahokanto.

kerryttämisen lähde. Tällä hetkellä opetan Käpylässä neljänä päivänä viikossa ja yhtenä päivänä Keski-Vantaan musiikkiopistossa. Molemmissa opistoissa enemmistö oppilaista on Suzuki-oppilaita, mutta vuosittain opetan myös ns. perinteisesti eri ikäisiä oppilaita.

Suomen Suzuki-viuluopettajien kouluttajat ovat myös kollegoitani Käpylässä, ja koska täällä sekä opetetaan menetelmällä useassa instrumentissa että järjestetään opettajien koulutusta, on tämä ollut minulle työpaikkana tietenkin ihanteellinen. Pidän kokemuksista muista oppilaitoksista kuitenkin todella tärkeinä, ja arvostankin avointa yhteistyötä eri musiikkiopistojen välillä todella paljon. Esimerkiksi leireille osallistuminen ja yhteiset konsertit kansallisella ja kansainvälisellä tasolla kuuluvat luontevasti osaksi Suzuki-menetelmää.

Tempo-opetus

Syksyllä 2021 aloitimme Tempo-orkesteritoiminnan Koskelan alakoululla, ja Harrastamisen Suomen mallin ja koulun kanssa yhteistyönä toteutettava Tempo jatkuu edelleen tänäkin lukuvuonna. Tempossa harrastustoiminnan tavoitteet ja lähtökohdat ovat erilaiset kuin musiikkiopiston taiteen perusopetuksessa. Tempo on osallistujilleen maksuton, ja myös soittimet tarjotaan soittajille käyttöön ilmaiseksi. Tiiviisti koulupäivän yhteydessä toteutettava orkesteriharrastus

on yritetty tehdä matalan kynnyksen mahdollisuudeksi harrastaa musiikkia, ja minulle Tempo on yksi tärkeimmistä ja opettavaisimmista osa-alueista työssäni.

Yhteistyö Koskelan koulun kanssa toimii mutkattomasti ja olen oppinut myös luokanopettajilta ja muulta henkilökunnalta paljon. Opettajat koulussa ovat todella ammattitaitoisia ja osaavia erilaisissa ryhmätilanteissa. Heillä on ennakointikykyä, isojen ryhmien ohjaamisen keinoja ja kaikkien työskentelyä tukevat selkeät säännöt. Arvostus taideaineisiin on koululla korkealla, ja he musisoivat paljon oppilaiden kanssa, mikä mielestäni lisää innostumista orkesteriin osallistumiseen.

Tempo-toimintaa ja Suzuki-opetusta yhdistää mielestäni positiivisuuden

Koskelan ala-asteen koulu juhli 50-vuotispäiviään viime tammikuussa myös Tempo-orkesterin esiintymisellä. Kuvassa etualalla Tempo-opettajat (vas.) Elina Ruuhonen, Jaakko Kulo ja Clara Petrozzi.

Tempo-orkesteri esiintyi Koskelan ala-asteen koulun 50-vuotisjuhliissa koulun juhlasalissa.

ja ryhmäopetuksen tärkeyden painotus. Molemmissa yhtenä tärkeänä tavoitteena on myös perheiden tavoittaminen ja heihin yhteyden luominen harrastamisen ja oppimisen tukemiseksi. Kaikessa opetustyössäni pidän kuitenkin tärkeimpänä oppilaan itseluottamuksen ja pystyvyyden tunteen kasvattamisen. Toivon, että jokainen oppii huomaamaan omat vahvuutensa – koska jokaiselta ne löytyvät – ja uskaltaa arvostaa oppimisaan taitoja soitossa ja muiden kanssa toimimisessa.

Uusi ammattipätevyys hierojana

Soittamiseen, Suzuki-koulutukseen ja musiikkiopistomaailmaan uppoutumisen lomassa valmistuin viime vuonna myös koulutetuksi hierojaksi Helsingin Hieronta-Akatemiasta. Oli samaan aikaan ihanaa ja hermoja

raastavaa opiskella ihan uutta alaa täysin nollasta aloittaen: sai ammentaa huippuammattilaisten opeista ja nauttia uusista taidoista samalla, kun silmät avautuivat huomaamaan, miten vaikeaa on hyväksyä sitä, ettei vielä osaa opeteltavaa asiaa kunnolla. Silti pitäisi jatkaa sinnikkäästi harjoittelua luottaen kokonaisuuden etenemiseen. Sisäistä motivaatiotani kulutettiin, mutta se onneksi kesti – ja oikeastaan vain kasvoi opintojen loppua kohti.

Opiskelun myötä ihailen ja arvostan viuluoppilaitani ja heidän heittäytymiskykyään, pitkäjänteisyyttään ja rohkeuttaan entistäkin enemmän. Toisaalta oma itseluottamukseni opiskelutaitoihin, teorian sekä konkretian yhdistämiseen ja yleisesti oppimiseen liittyen nousi. Uskon tämän auttaneen myös Suzuki-opettajan koulutuksen viimeistelyssä viime vuodenvaihteessa. Puhumme usein isompien oppilaiden

Viulunsoittokin vaatii hyvää ergonomiaa.

kanssa harjoittelusta, ajankäytöstä ja tavoitteiden sekä motivaation tärkeydestä. Ymmärrän esimerkiksi lukiolais-ten ajankäytön haasteet ja toivon, että osaisin vielä pitkään samastua niihin muistaen omat työn- ja opiskelun-täyteiset vuoteni.

Minulle tarjoutui myös mahdollisuus jäädä ammatinharjoittajaksi Hieronta-Akatemialle Töölöön, joten tällä hetkellä minulla on onnekseni useampi työyhteisö, johon kuuluu.

Kun musiikkiopiston hallinnossa työskentely on auttanut ymmärtämään oppilaitosta ja taiteen perusopetuksen kenttää kokonaisuutena, on ihmiskehon hyvinvoinnin ja muun muassa soittamisen ergonomian ymmärrys noussut uudelle tasolle hierontatyön avulla. Oppiminen ja opiskelu tuskin loppuvat kokonaan, sillä itselläni on ainakin tällä hetkellä suorastaan palokkehittää omaa osaamistani edelleen.

Kysyn Elinalta vielä hieman taustoja.

Oliko hierojan ammattiin kouluttautuminen fyysisesti rankkaa?

”Ainakin fyysistä. Meille opetettiin vuoden aikana todella hyvin hieronnan tekniikka ja painotettiin työn ergonomiaa. Lämmittely kannattaa tehdä aina ennen hierontaa - ja myös soittoa! Oikeastaan ihan samat lämmittelyliikkeet, joita olen vuosia tehnyt aina ennen soittotreenejä, teen nykyisin myös ennen hierontaa.”

Monta toimenkuvaa

Elinan työnkuva on tosiaan varsin monipuolinen. Mikä on pääidentiteetisi? Kuka olet ensisijaisesti?

Pienen mietinnän jälkeen tulee vastaus: ”Viulunsoitonopettaja.

Seuraavaksi vahvin osa-alue on yleisesti pedagogi, myös viulisti. Hierojan työtä on toistaiseksi vähemmän ja se on minulle uudempaa, joten se on identiteettinä vielä sivuosassa.

Käpylässä on tähän mennessä joka vuosi tullut lisää opetustunteja, mutta ensi syksynä tilanne on jälleen hieman auki. Vuoden 2022 keväällä aloitin myös hallinnon työt, myös sitä kautta työn määrä Käpylässä on lisääntynyt.”

Mieluisimpia tehtäviä Elinalle hallinnon töissä on kirjoittaminen ja viestintä, myös uusiin ihmisiin tutustuminen, vuorovaikutus.

”Tykkään siitä, että olen saanut hurjan paljon laajemman kokonaiskäsityksen paitsi musiikkiopistosta, myös musiikin opetuksen koko kentästä.”

Oma viulutausta

”Jo lapsena soitin Suzuki-ohjelmistoa, mutta opettaja ei painottanut opetusta Suzuki-metodiin. Nuotinluku ja muuta ohjelmistoa tuli aikaisin mukaan. Olen lähes aina opiskellut ja opettanut Suzuki-menetelmällä. Sen opiskelu on kestänyt kauemmin kuin muut viulun ammattipinnot.”

Musiikkiopistossa Elinalla oli aina sama opettaja - jatkuvuutta, mitä Elina arvostaa. Ammattiopinnoissa taas opettajia oli useita, mikä sekini oli Elinan mukaan hyödyllistä.

”Se oli osittain etäaikaa... Sain kaikilta opettajilta tosi paljon, timantit sieltä itselleni! Onneksi opiskelu ei lässähtänyt koronaan. Göteborgin vaihdossa sain vielä uuden opettajan. Kokkolassa sijaitsevassa Centria AMK:ssa koulutetaan myös kansanmusiikkipedagogeja, ja välillä loikkasin sinne työpajojen ja tanssitupien maailmaan ja sain omaan soitto- ja opetusohjelmistooni paljon arvokasta sisältöä.”

Kokemuksia opettamisesta

Jo jonkin aikaa opettaneelta voi kysyä: mitä on jäänyt mieleen oppilas-opettaja -suhteista?

”Kun samasta perheestä on useampi lapsi oppilaana, se luo opettamiseen lämpöä, luottamusta siihen, että useampi lapsi haluaa ja voi tulla.”

Pitkään opiskelleiden oppilaiden asiat, esim. lukiovalinnat, jännittävät myös soitonopettajaa. ”Kesällä ehkä kuulee, mihin joku oikeasti päätyi/ pääsi. On ollut jännää olla tukena hakemisessa. Lukion valinta on niin iso juttu tänä päivänä. Porukka muotouttaa.”

Millaisena näet tulevaisuuden?

”Tavallaan on olo, että mitä vain voi tapahtua. Tuntuu, että mikään ei ole ”turvassa”, mutta se ei ehkä ole

pelkästään huono asia. Olen koko ajan muokannut sitä, mitä teen. Ehkä sitä (muokkaamisen tarvetta) on ollut aina... Kaikki maailman kriisit vaikuttavat ajatuksiin tulevaisuudesta. Yritän ajatella, että muutokset ovat myös mahdollisuuksia. Haluaisin tulevaisuudessa kehittyä molemmilla aloilla, syventää osaamistani ja ennen kaikkea opettaa ja kannustaa muita. Kummassakin ammatissa avaan luokka- tai työhuoneeni oven toiselle ihmiselle, ja siitä alkaen tärkein tehtäväni on olla läsnä häntä varten.”

Elinan juttuja ja tekemisiä voi seurata instagramissa @hyvinsointi

Haastattelu: Pirjo Pesola

Elina vetämässä Tempo-orkesterin harjoituksia Koskelan ala-asteen tiloissa Katariinassa.

Ramadan Khalil kuuluu kalustoon

Kaikki, jotka Ramadanin tuntevat, tietävät, että hymy on herkässä. Samoin auttamisvalmius. Karjalatalolla häneen ei ole yhtä ”helppo” törmätä kuin ennen vanhaan Taivaskalliolla aina sisään tullessa. Ramadanin työpiste sijaitsee nykyään opiston tilojen kolmannessa kerroksessa, mutta hän kiertelee eri puolilla tiloja - ja puhelimitse hänet tavoittaa hyvin paikalle!

Opettajien luottohenkilö

Taivaskalliontien aulassa tapasi töihin tullessaan aina hymyilevän Ramadanin, joka keitti opettajille kahvia ja avusti kaikessa tarvittavassa, mitä opettajat keksivät kaivata.

”Työni alussa tehtäviini kuului opettajien avustaminen erilaisissa asioissa sekä siivous, tilojen valmistelu ja päivittäisen toiminnan sujumuuden varmistaminen. Tein myös pieniä remonttitoita, mm. maalausta ja huonekalujen kunnossapitoa. Työni oli aluksi kokopäiväistä, mutta osaaikaistettiin vuonna 2019 jolloin suurin osa siivouksesta jäi pois,” kuvailee Ramadan.

Mikä oli mukavinta Taivaskalliontien ajan työnkuvassa?

”Työskentelyaikani

Taivaskalliontiellä arvostin erityisesti rauhallista ilmapiiriä ja hyvää yhteistyöhöhenkeä koko henkilöstön kesken.”

Onko työ musiikkiopistossa ollut mieluista?

”Työ musiikkiopistossa on ollut ja on edelleen minulle mieluisaa, hyvän työympäristön ja luovien taiteellisten ihmisten parissa. Pidän myös työskentelystä lasten ja nuorten parissa. Voin myös lisätä, että työskentely musiikillisessa ympäristössä on inspiroinut minua paljon ja auttanut minua kehittymään sekä henkilökohtaisesti että ammatillisesti.”

Vastauksia lyhyesti:

- Olen kotoisin Egyptistä, Luxorin kaupungista.
- Muutin Suomeen vuonna 2003.
- Aloitin työskentelyn opistoisäntänä Käpylän musiikkiopistossa 1. elokuuta 2011.
- Puhun arabiaa ja englantia, ja käytän työssäni pääasiassa suomea, jota ymmärrän hyvin.
- Harrastuksiini kuuluvat esimerkiksi musiikin kuuntelu, matkustaminen ja kävely.
- Lomilla matkustan mielelläni Egyptiin viettämään aikaa perheeni kanssa sekä rentoutumaan ja lataamaan energiaa.

Ramadanin toimintaa ja kielitaitoa tarvittiin vuonna 2015

Silloinen rehtori Raimo Päiväläinen kirjoitti: Syksyllä 2015 Koskelan vastaanottokeskus vilisee maahanmuuttajia. Yli 300 miestä ikähaarukalla 18-60 v. on sinne majoitettuna. Musiikkiopistommeakin päätti kantaa kortensa kekoon ja kutsua maahanmuuttajia konserttiin 1.10. Ohjelma oli suunniteltu heitä ajatellen, ja opistoisäntämme Ramadan oli tilaisuudessa läsnä siltä varalta, että tulkkausta tarvittaisiin.

Konsertti järjestettiin Koskelan kirkossa. Muistan, miten odottelimme hieman hämmentyneinä, tuleeko paikalle ketään....

Kapulassa luki jälkepäin:

Kello oli 19.09, kun konsertti päätettiin aloittaa pakolaisyleisön puutteesta huolimatta. Rehtori oli kyllä käynyt henkilökohtaisesti viemässä Koskelan pakolaiskeskukseen kutsuja, joissa oli sekä englanniksi että arabiaksi - kiitos opistoisäntä Ramadan! - konsertin aika, paikka ja kuva Koskelan kirkosta. Pakolaisia ei vain näkynyt. Kaikenlaisia selityksiä yleisön puutteelle alkoi tulla mieleen. Lähempänä puoli kahdeksaa kirkon isolta ulko-ovelta alkoi kuulua reipasäänistä keskustelua tuntemattomalla kielellä. Ramadan Khalil keskusteli siellä irakilaispakolaisen kanssa. Pakolaiset olivat kuulemma ilmeisesti menneet johonkin toiseen kirkkoon,

tai toiseen paikkaan. Irakilaismies lähti keskukseen perheensä luo, ja hän ehkä palaisi perheen kera, ehkä ei. Ovikalabaliikista oli kulunut vain hetki, kun sello-opettaja Anja Maja pyyhälsi nuorten miesten joukon keulassa kirkon ovelle. "Löysin yleisömmä", ilmoitti Anja. Toistaiseksi selvittämättömästä syystä konsertista kiinnostuneet olivat kerääntyneet opistolle!

Noin 15 hengen ryhmä nuoria miehiä lopulta saapui oikeaan paikkaan Koskelan kirkkoon. Konsertti aloitettiin alusta.

Missähän nuo nuoret miehet ovat nykyään?

Kiitos, Ramadan, kaikesta avusta ja ystävällisyydestä vuosien varrella!

Pirjo Pesola

Ramadan auttoi Ahtia viulujen kanssa.

Lasten ja nuorten Lied -projekti

Pianonsoiton opettaja Anne-Marie Malmelin innostui Lasten ja nuorten Lied -projektista kuultuaan kollega Lisa Pälikön oppilaiden esityksiä. Siitäpä sitten Lasten ja nuorten lied uudeksi aluevaltauksesi!

Anne-Marie Malmelin kirjoitti projektista ennen loppurutistusta:

”Osallistuminen lasten ja nuorten lied -projektiin tämän lukuvuoden aikana on ollut todella antoisaa, ja itselleni pedagogina virkistävä kokemus. On ollut hienoa nähdä, miten sekä ala-aste, yläaste- että lukioikäisetkin pianistit ovat lähteneet ennakkoluulottomasti mukaan ja tuoneet taitojaan esiin monipuolisesti. Matkan varrella kiinnostus ja innostus laulamista kohtaan on herännyt myös osalla heistä, jotka ensin ajattelivat pysyä pelkästään pianistin roolissa.

Kollegani Lisa on jo kokeneempi konkari lasten liedin saralla ja tuntui mukavalta lähteä työskentelemään hänen rinnallaan. Yhteistyömme on sujunut luontevasti ja mutkattomasti. Oppilaiden omilla tunneilla on harjoiteltu kokoonpanojen kanssa ja ryhmätunneilla oppilaat ovat päässeet tutustumaan toisiinsa suuremmassa joukossa. On merkityksellistä, että kaikilla on käsitys siitä, millaisen

porukan kanssa ollaan yhteisellä asialla.

Meille opettajille on ollut tärkeää luoda tunneille mahdollisimman turvallinen ja rento ilmapiiri, jossa jokainen on voinut kokeilemisen ja yhdessä tekemisen kautta löytää omia vahvuuksiaan ja ulottuvuuksiaan niin laulajana kuin pianistinakin. Jokainen on saanut olla oma itsensä, ja kaikenlaisille tulkinnoille on annettu rauhassa tilaa. Yhteismusisointitaitojen lisäksi myös vuorovaikutus- ja ilmaisutaidot ovat oppilailla kehittyneet selvästi.

On ollut myös ilo tutustua Anna Sandströmiin ja hänen inspiroivaan ohjaustapaansa lasten parissa. Kaiken kaikkiaan kokemus on ollut rikastuttava ja olen kiitollinen, että olen saanut olla mukana!”

A-M M

Lied-projekti oli Anskulle luonteva uuden tekemisen avaus. Laulu on ollut aina lähellä hänen sydäntään. Musiikkiluokkien kasvatti on laulanut ”aina”. Lukioaikana syttyi isompi kipinä lauluun, ja Sibelius-Akatemian musiikkikasvatusosastolla sai opiskella sekä klassista yksinlaulua että pop-laulua osana musiikinopettajan opintoja.

Anne-Marie tunnustaa laulavansa pianotunneillakin, sillä hän hyödynittää laulua musiikin hahmottamisen tukena.

”Sanat auttavat oppilasta esim. löytämään oikeat rytmit ja muistamaan

melodioita paremmin. Suzuki-ryhmätunneilla varsinkin pienempien oppilaiden kanssa lauletaan paljon, jolloin ensimmäisen Suzuki-pianovihkon kappaleet tulevat tutuiksi ja niitä on helpompi harjoitella, kun kappaleet ovat jo laulamisen ja kuuntelemisen myötä tulleet tutuiksi.”

2025-2026 Lied-projekti Käpylässä

Tämän vuoden projektissa oli mukana yhteensä parisenkymmentä esitystä. Seitsemän nuorta duoa (alle 12 v.), joiden joukossa yksi kokoonpano, jossa pianistin seurana kolme laulajaa, sekä yhdeksän isompien soittajien kokoonpanoa. Osallistujat olivat

enimmäkseen Lisan ja Anskun pianisteja, ja sen lisäksi mukana oli yhdet oppilaat kolmelta muulta Käpylän musiikkiopiston opettajalta.

Ohjelmisto oli pääosin Lasten ja nuorten Lied -projektin pioneerien (laulunopettaja Saara-Maija Strandman ja pianonsoiton opettaja Marjukka Eskelinen) tuottamaa ja sovittamaa ohjelmistoa, jossa on huomioitu nuorten esiintyjien ikä ja taitotas.

Lasten ja nuorten liedissä musiikkia opiskellaan tekstilähtöisesti, ilmaisun pääpaino on tarinankerronnassa ja vuorovaikutuksessa. Ryhmämuotoisessa opetuksessa lapset pääsevät kokemaan yhdessä tekemisen riemua yksilöopetuksen

Vauhdikas joukko kasassa Karjalatalon kamusalissa. Ohjaajat Lisa Pälikkö ja Anne-Marie Malmelin vasemmalla.

Anna Sandström veti Koskelan kirkossa alkuverryttelyn workshopin aluksi.

vastapainoksi. Osallistujien ikähaitari ulottuu viidestä vuodesta teini-ikään.

Projektissa hauskinta?

Anskun mukaan hauskinta on tehdä lasten kanssa itselle uutta asiaa yhteisopettajuuden muodossa, ja nähdä oppilaiden kehitys. "Se tuo sisältöä tunteihinkin eri tavalla. Monet oppilaat ovat innostuneet ja rohkaistuneet esiintymään - myös laulamalla - tässä projektissa. Samalla on saanut tutustua myös kollega Lisan oppilaisiin.

Lempimelodiat nyt työn alla olevista?

Anskun listaus kolmen kärjestä: Hiljainen tienoo (trad. Ukraina), Makeasti oravainen (Aapo Similä) ja Une jeune fillette (ranskalainen renessanssiajan balladi).

Aikatauluttaminen työllisti

Jo kahden oppilaan aikataulujen yhteensovittaminen - harjoittelu ensinnäkin omana kokoonpanonaan on usein haasteellista. Oppilailla on paljon sitoumuksia pitkin viikkoa: muha, omat soittotunnit, suzukilaisilla ryhmätunnit + muut mahdolliset harrastukset - ja vielä pitäisi ehtiä laulu-piano -harjoituksiin.

Hatunnosto opettajille, joustaville oppilaille ja heidän vanhemmilleen!

Ryhmätunnit

Lisa ja Ansku pitivät osallistujille pari ryhmätuntia opistolla, jotta kaikki tutustuvat toisiinsa. Wiipuri-salissa ja Inkeri-salissa akustiikka laulajille

ei ollut aivan optimaalinen, mutta ryhmätunneilla tehtiin ryhmäty-misleikkejä ja ääniharjoituksia, oltiin rennosti yhdessä, mikä vapautti tunnelmaa. Lapset ymmärsivät, missä kokonaisuudessa oma esitys on yhtenä osana.

”Ryhmätunnit olivat tärkeä pohja ennen ulkopuolisen ohjaajan workshopia.”

Anna Sandströmin workshop

Pe 10.4.26 saatiin ohjaajaksi rautainen ammattilainen lasten laulunopetuk-sessa. Laulupedagogi Anna Sandström

Helsingin konservatoriolta veti Koskelan kirkossa joukolle yhteiset alkuharjoitukset ja äänenavaukset. Jaakko kulta -kaanon soi hienosti kirkon upeassa akustiikassa!

Hän myös kuunteli kaikkien esitykset ja antoi lyhyet kommentit. Aika ei ikävä kyllä riittänyt pidempään ohjaukseen.

Lauantaina 18.4. Annan oli tarkoitus pitää vielä toinen workshop opistolla, mutta hän valitettavasti estyi, eikä päässyt paikalle. Sen sijaan Lisa ja Ansku vetivät kyseisen workshopin, jossa tehtiin vielä viimeiset viilaukset kokoonpanojen esityksiin.

Konsertissa Koskelan kirkossa. Eino Nikula säestää Ellen Taskista (laulun opettajana Veera Voima), joka laulaa japaniksi Tomi Räisäsen säveltämän laulun Tsuku-tsuku-bōshi (2. osa) teoksesta Min-tsuku. Teos on kirjoitettu aiemmin järjestettyyn Lasten ja nuorten Lied-sävellyskilpailuun.

Projektin päätteeksi ryhmäkuva onnistuneen konsertin jälkeen. Lasten ja nuorten lied-konsertti soi Koskelan kirkossa 23.4.2026 klo 18.

Ohessa erään konsertin kuuntelijan palaute rehtori Sirpa Lahdelle:

Olin eilen ensimmäistä kertaa lapseni myötä Lisa Pälikön ja Anne-Marie Malmelinin vetämässä lasten ja nuorten lied -konsertissa. Ilta oli mitä upein huipennus kevätkauden ajan olleelle lied -harjoittelulle ja oli hienoa nähdä pianistit yhdessä säestämässä ja laulamassa. Tämä oli selkeästi voimaannuttava ja kannustava kokemus myös lapsille. Puhumattakaan meistä vanhemmista, jotka tuntuivat kaikki olevan otettuja siitä, että lapsille on tällaista harjoittelua tarjottu.

Toivottavasti tämä jatkuu, koska se tuntuu ainakin omasta kokemuksestani innostavan lasta harjoittelemaan aivan uudella tavalla sekä solmimaan uusia kaverisuhteita.

Hienoa, että Käpylän musiikkiopistossa tehdään tällaistaikin opetustyötä.

Pirjo Pesola - 40 vuotta luovaa toimintaa Käpylän musiikkiopistossa

Luet parhaillasi viimeistä Kapula-lehteä, sillä lehden päätoimittaja, pianonsoiton ja vapaan säestyksen opettaja Pirjo Pesola, vetäytyy reilun vuoden päästä ansaituille eläkepäiville, ja Kapula ilmestyy tästä eteenpäin tiiviimmässä blogimuodossa verkkosivuillamme.

Pirjo on haastatellut Kapulan lähes 30-vuotisen historian aikana kaikkia KMO:n opettajia, ensin aakkosjärjestyksessä ja sen jälkeen jokaista uutta taloon tullutta opettajaa. Onko kukaan koskaan haastatellut Pirjoa?

“Marketta Wikla haastatteli joskus 20 vuotta sitten...”

On siis jo korkea aika ja samalla viimeinen hetki tallentaa perinteisen Kapulan sivuille päätoimittajan omia ajatuksia työurastaan Käpylän musiikkiopistossa.

Pirjo tuli töihin Käpylän musiikkiopistoon vuonna 1986 työskenneltyään sitä ennen Eiran musiikkikoulussa. Tänä vuonna tulee siis täyteen kunnioitettavat 40 vuotta tämän talon palveluksessa! Musiikin lisäksi Pirjo on aina ollut kiinnostunut monista muistakin asioista ja uravaihtoehtoja oli useampia: hän ehti opiskella Helsingin

yliopistossa vuoden englantilaista filologiaa Sibelius-Akatemian opintojen ohella, mutta jatkoi sieltä käytännönläheisemmän kielenopiskelun perässä Kauppakorkeakouluun opiskelemaan kansainvälistä markkinointia. Pirjo valmistui kauppatieteiden maisteriksi, mutta musiikki vei kuitenkin voiton. Käpylän musiikkiopistossa aukesi sopivasti pianonsoiton lehtoraatti juuri, kun Pirjo oli tehnyt diplominsa Sibelius-Akatemiassa.

Tätä taustaa vasten tuntuu luontevalta, että Pirjon työnkuvaan on alusta asti kuulunut paljon muutakin kuin pianonsoiton opetusta. Kielellinen lahjakkuus huomattiin Käpylässä ilmeisen nopeasti, sillä tiedotus on ollut osa hänen työtään melkein alusta saakka.

“Julisteiden tekeminen oli hauskaa! Kävin painattamassa niitä Urho Kekkosen kadulla pienessä painopai-
kassa, jossa soi kuubalainen musiikki.”

Vapaata säestystä - SYKE

Työuransa alussa Pirjo innostui vapaasta säestyksestä kuultuaan Seppo Hovin pitämän luennon opiston järjestämässä Studia Musica -sarjassa vuonna 1989.

“Olimme luennon jälkeen pizzalla Töölössä ja pohdimme, pitäisikö meidänkin aloittaa tällainen opetus. Sanoin, että kyllä minä voisin niitä alkeita opettaa, ja sain rehtori Raimo Päiväläiseltä luvan aloittaa heti.”

Vapaasta säestyksestä tuli sivuaine jo seuraavana syksynä, ja Pirjo opetti sitä muidenkin piano-opettajien oppilaille. Vapaa säestys tuli ensin pianonsoiton ohjelmistovaatimuksiin 90-luvun alussa ja virallisesti omaksi oppiaineekseen vasta seuraavan opetussuunnitelmauudistuksen myötä. Pirjo on siis ollut edelläkävijä ja suunnannäyttävä vapaan säestyksen opetuksessa myös valtakunnallisesti.

Kun olemassa oleva opetusmateriaali tuntui turhan teoreettiselta ja harjoituskappaleet musiikillisesti tylsiltä, tarmokas Pirjo päätti tehdä oman vapaan säestyksen oppikirjan. Kannustusta uuden kirjan tekemiseen hän sai sovittaja Juha Töyrylältä, muuten hän teki SYKE - vapaan säestyksen alkeet -kirjan yksin. Materiaalin kerääminen ja oppikirjan suunnitteleminen kesti aikansa: ensimmäiset hahmotelmat syntyivät jo 90-luvun alussa ja kirja julkaistiin lopulta vuonna 2008.

Varhaiset valkovuokot tänä keväänä!

“Menin näyttämään hahmotelmaa F-kustannuksen Virpi Karille, jonka tytär oli ollut oppilaanani. Virpi totesi, että jos hän jonkun kanssa tekee sellaisen oppikirjan, hän voisi tehdä sen minun kanssani.”

Toimiva ja selkeä kirja on edelleen ahkerassa käytössä, myös allekirjoittanut käytti sitä opetuksessa viimeksi tällä viikolla!

Apulaisrehtorina

Seuraavan haasteen Pirjo otti vastaan, kun apulaisrehtorin paikka vapautui Marketta Wiklan jäätyä eläkkeelle. Tehtäviin kuuluivat mm. sisäinen ja ulkoinen viestintä, mainonta, kokousmuistiot, oppilasvalinnoista tiedottaminen, toiminnan kehittämisen Virvatuli-projekti ja uusien nettisivujen suunnittelu ja päivitys. Opetusta oli 13 tuntia viikossa.

Työn hyvät ja huonot puolet?

“Kaikissa tehtävissä olen ollut sillä tavalla onnekas, että olen aina saanut tehdä asioita, joita tykkään tehdä, olen saanut käyttää ja kehittää vahvuuksiani. Iltatyö on ollut työn huonoin puoli. Apulaisrehtorina ja viestintätehtävissä pystyin painottamaan päivätöitä enemmän.”

Pirjo teki myös monenlaisia projekteja erityisesti Lisa Pälikön kanssa. Luova tehokaksikko ideoi projekteja yhdessä, Lisa keksi päälinjat ja Pirjo auttoi käytännön toteutuksessa.

Käpylän peruskoululla koululaisille esitetty Pikku-Marjan eläinlaulut

oli Pirjolle mittava projekti, jossa oli mukana opistoon sitä varten perustettu lapsikuoro sekä Ahdin vetämä orkesteri.

Toisenlainen Lisan ja Pirjon ideoima projekti oli kaikille opiston oppilaille järjestetty rytmiviikko, jolloin soittotuntien sijaan osallistuttiin erilaisiin rytmiaiheisiin työpajoihin. Aikataulujen organisointi vaati suuren määrän excel-taulukoita Taiviksen opettajahuoneen pöydälle.

Mieluisa ja pianistisesti mielenkiintoisin projekti oli opiston silloisen laulunopettaja Sinikka Alstelan lisensiaattityöhön liittynyt kolmen konsertin sarja, jossa Pirjo säesti Schumannin, Schubertin ja Wolfin Goethen runoihin säveltämiä Mignon-lauluja.

Kapulaa paperilla ja digisti

Entä Kapula, tämä opiston legendaarinen tiedotuslehti, jota ei olisi ilman Pirjoa? Alun perin tarvittiin väline vanhemmille viestimiseen ja opiston toiminnan dokumentoimiseen. Vielä 90-luvulla musiikkiopistojen piti tehdä joka vuosi painettu vuosikertomus, johon listattiin paljon numerotietoa opiston toiminnasta ja mm. kaikki pidetyt konsertit. Näitä vuosikertomuksia opistot sitten lähettelivät toisilleen, vaikka Pirjon veikkauksen mukaan kukaan ei koskaan lukenut niitä! Kapula toimi sittemmin ikään kuin vuosikertomuksen tukena, tietovarastona ja dokumentaationa. Lehti ilmestyi alun perin paperisena

neljä kertaa vuodessa.

“Lehteä tein pitkään Corel-ohjelmalla. Georgij (Putilin) teki printteriin viikkoasetukset, Jatta (Salo) auttoi printtaamisessa, sitten valittiin väripaaperi kansilehteä varten ja vielä lopuksi nidottiin käsin vihkot kasaan.”

Pirjo on ollut lehden päätoimittaja, pääasiallinen kirjoittaja ja taittaja koko tämän ajan. Juttuja kamulinjasta on kirjoittanut apulaisrehtori Maija Karhinen-Ilo, ja yksittäisiä tekstejä ovat kirjoittaneet opettajat tai oppilaat, joita Pirjo on pyytänyt esim. kertomaan kokemuksia jostain tapahtumasta.

Mikä on parasta lehden toimittamisessa?

“Luovuus! Ongelmanratkaisu ja myös visuaalinen miettiminen taittamisessa. Koen, että kirjoittaminen on tavallaan kommunikointia ihmisten kanssa, ja

Salsa-luokassa sorvin ääressä. Kuva: Maija Helve.

luovaa sellaista. On myös tosi kiva, että tunnen kaikki ihmiset työyhteisössä, koska olen haastatellut heitä kaikkia.”

Lehden muuttuminen digitaaliseksi paransi sen saavutettavuutta ja säästi luontoa, mutta lisäsi teknistä säätämistä etenkin siinä vaiheessa, kun EU:n tietosuojasetus GDPR astui voimaan. Teknistä apua nykyisen inDesign-ohjelman käyttöön ei ollut saatavilla, joten Pirjo opetteli käyttämään ohjelmaa Youtube-videoiden avulla.

Pirjo on pitänyt myös opetustyössään eniten luovuudesta.

“Parasta on luova toiminta pianon kanssa, kun keksitään oppilaiden kanssa omia ratkaisuja ja improvisaatioita. On myös hienoa huomata, kun oppilaan visuaalinen hahmotus loksahda kohdalleen klaviatuurin suhteen. Syke-kirjankin tein sillä näkökulmalla, että oppilas hahmottaisi klaviatuuria visuaalisesti ja ymmärtäisi, miten sointu rakentuu, ja miksi satsi soi innoiksi se soi.”

Loistavat kollegat!

Mukavat ja taitavat kollegat ovat saaneet Pirjon viihtymään hyvin Käpylässä: “Opettajayhteisö on ollut aivan loistava!” Opetusta on vielä yksi lukuvuosi edessä, jatkuuko soitto myös eläkkeellä? “Toki! Projektina on saada flyygeliini silent-ominaisuus asennettuna jälkikäteen. Huomaan, että mitä vanhemmaksi tulee, sitä tärkeämmäksi tulee oma soittaminen.”

Myös mökki Porkkalassa ja tätä tekstiä

kirjoittaessa pian syntyvä lapsenlapsi tulevat tarjoamaan Pirjolle sopivasti puuhaa jatkossakin.

Vielä yksi yllättävä yksityiskohta: Pirjon kotoa ei löydy yhtään paperista Kapula-lehteä! Myös opistolla ollut iso mappi, johon oli kerätty kaikki painetut Kapulat, on kadonnut muuton tiimellyksessä jonnekin. Julistan siis etsintäkuulutuksen! Niin tärkeä osa Kapula on opistomme historiaa - lehti on säilötty valtava määrä muis-toja koko henkilökunnasta, oppilaista, hienoista tapahtumista, konserteista, matkoista, uusista tuulista ja muutosten myllerryksistä.

Suuri kiitos upeasta työstäsi, Pirjo! Olet ollut opiston kantavia voimia niin Kapulan, pianonsoiton, vapaan säestyksen, viestinnän kuin hallinnonkin saralla, ja lisäksi loistava työkaveri!

Maija Helve

Kesäpaikka Porkkalaniemellä kutsuu.
”Tervetuloa käymään!”

Soiva talo kiinnosti!

Huhtikuun 11. päivän lauantaitapahtuma kiinnosti jälleen alueen lapsiperheitä. Soiva talo -soitinesittelypäivä järjestettiin totuttuun tapaan formaalilla, jossa ensin on lyhyt konsertti, sitten pääsee luokkiin kiertelemään ja kokeilemaan eri soittimia opettajien johdolla.

Konsertissa esiintyi tänä vuonna sekä oppilaita että opettajia, ja yleisön kanssa laulettiin pari yhteislaululeikkiä. Salin takaosaan oli järjestetty Helsingin Kuvataidekoulun työpaja, jonne pääsi konsertin jälkeen askartelemaan.

Rehtori Sirpa Lahti ja opintosihteeri Anna Jaara olivat vastaanottamassa kävijöitä Karjalatalon aulan tiskillä. Heiltä sai kokeilupassin, johon kerättiin tarroja soitinesittelyistä luokissa. Soitinesittelyissä käyneet saivat lähtiessään aulan tiskiltä pienen palkinnon.

Tapahtuma veti hyvin yleisöä.

”Ehkä toiseksi vilkkain Soiva talo ever”, arveli Anna Jaara, joka on ollut mukana pitkään.

Vilkasta siis oli, ja kaikilla opettajilla kävi soitinesittelyissä taukoamatta kokeilijoita. Luokissa pääsi tutustumaan isoon liutaan soittimia, sekä kamulinjalta että peruslinjalta. Suzukimetodin (sz) opiskelusta ja erityispiirteistä kerrottiin ao. soitinten esittelyssä.

Tarjolla oli kokeilua seuraavissa soittimissa: klarinetti, alttoviulu, sello, viulu, muha, kontrabasso, huilu, harmooni, kamu-piano, kantele, kamu-haitari, nokkahuilu, kitara, ukulele, kamu-viulu, piano, harmonikka, käyrätorvi, trumpetti, pasuuna ja saksofoni.

Soitinesittelykonsertti juhlasalissa.

Soitinesittely luokissa yläkerran 2. ja 3. kerroksessa alkoi heti konsertin jälkeen klo 11.30 ja kokeiluja sai tehdä klo 14 asti.

Rehtori Sirpa Lahden mukaan pois lähtijät kiittelivät paljon päivän järjestämisestä ja kuvasivat päivää elämukseksi ja tosi kivaksi ja mielenkiintoiseksi kokemukseksi.

Monet kävivät kokeilemassa kaikkia soittimia ja saivat kokeilupassin täyteen tarroja. Toiset menivät täsmänä kokeilemaan vain tiettyjä soittimia, jotka olivat etukäteen valinneet. Tapoja osallistua oli monia.

Kontrabassoa esitteli aulatilissa Malla Lounasheimo oppilaidensa kanssa.

Konsertin juonsi ja yleisöä laulatti Mira Törmälä.

Kahdeksan vuotta jatkumoa - Anna Jaara, opintosihteeri

Muistan, kun haastattelimme hakijoita Käpylän musiikkiopiston opintosihteerin tehtävään Taivaskalliontien muhakuokassa. Se oli ... "tammikuun alussa 2018. Helmikuun alussa alkoi sitten työsuhte", auttaa Anna.

Annan vastauksista tuossa haastattelutilanteessa jotain jäi mieleeni. En tarkkaan muista kysymystä, mutta se oli jotain kokouksiin liittyvää, ja Anna kyseenalaisti vastauksessaan ao. kokousten tarpeellisuuden ylipäätään. Hmm... raikasta ajattelua ja rohkeutta tuoda työhaastattelussa reipas huomautus julki, muistan miettineeni.

Anna oli helmikuussa 2018 taloon tullessaan opiskellut jo tradenomiksi ja suorittanut musiikkiterapian perusopinnot. Musiikkiterapian aineopinnot Jyväskylän avoimessa yliopistossa olivat tuolloin alussa.

Kahdeksan vuotta

Miten työnkuvasi Käpylän musiikkiopistossa on muuttunut?

"Se on laajentunut ja monipuolistunut, painopiste on muuttunut. Vastuuta on tullut lisää. Osan uusista vastuista olen itse keksinyt itselleni, joitakin tehtäviä tuli annettuina. Tykkään laajasta,

Treenaamassa Jyväskylän yliopistolla toisen musiikkiterapiaopiskelijan kanssa.

moninaisesta tehtävänkuvasta", toteaa Anna.

Tehtävänimike opintosihteeri ei tosiaankaan välttämättä kuvaa Annan työtehtäviä. Hän on rehtorin oikea (ja vasen) käsi: "Anna tietää!", nauraa Anna.

"Hallinnossa kaikki muut ovat vaihtuneet paitsi minä ja Maija Karhinen-Ilo. Olen vahvasti rehtoreiden tukena." Erityisesti useiden rehtorien vaihdosten valossa Annan laaja osaaminen ja hiljainen tieto pidemmältä ajalta on ollut opistolle varsin arvokasta.

Myös hallinnon rakenteiden muokkaamisessa Anna on ollut aktiivisesti mukana.

Mikä on mieluisin osa-alue työtehtävistä?

”Kehittäminen, suunnittelu ja isojen kokonaisuuksien miettiminen. Talusasioita on tullut lisää, olen tykännyt myös siitä. Esimerkiksi palkanmaksun kuviot ovat ihan mukavia. Tykkään ongelmanratkaisusta, sitä joutuu käyttämään kaikilla työn osa-alueilla.”

Vuoden kierto ja kuukausittain toistuvat tapahtumat, rutiinit, muodostavat työn raamit.

”Se pitää toimintaa kasassa ja aikatauluttaa päivittäistä tekemistä. Kaikkeen ei voi itse vaikuttaa. Pitää olla tietoinen työn silppuuntumisesta ja tehdä tarvittaessa päivä etänä. Silloin on rauha tehdä asioita ilman keskeytyksiä.”

Digitalisaatio tuli taloon

Ennen Annan aikaa musiikkiopiston kansliassa Taivaskalliolla vieraili vanhempia aina silloin tällöin asioita hoitamassa. Paperia kului nykyistä enemmän. Annakin muistelee alussa tehneensä viestintää vielä paperilla, esim. konsertti-ilmoitukset, lappuja oviin etc. Niin tehdään toki vielä jonkin verran nykyäänkin, mutta ensisijaisesti kaikki viestintä on sähköistä. Musiikkiopistossakin yhteiskunnan digitalisaatio - ja viimeistään

korona-aika - opetti sekä perheet että henkilökunnan hoitamaan asiat sähköisten kanavien kautta.

Iso osa opintosihteerin työstä liittyy oppilashallinto-ohjelmaan. Anna on ollut aktiivinen myös Eepos-ohjelman kehittämisessä. Opisto sai jonakin vuonna erityisen tunnustuksenkin Oksidian (<https://classic.oksidia.fi/>) tiimiltä aloitteellisuudesta ohjelman kehittämisessä!

Hyvä puoli digitalisaatiossa on epäilemättä paperin - luonnonvarojen - kulutuksen väheneminen.

”Eepokseen siirtymisen jälkeen paperilomakkeet ovat vähentyneet.”

Anna kehuu oppilashallinnon ohjelmaa. ”Se on hyvä ohjelma. Etenkin kun tietää, mistä se on lähtenyt liikkeelle (pieni yhden ihmisen ideasta syntynyt yritys, suunniteltu nimenomaan taideoppilaitoksille, musiikkioppilaitokset ensimmäisiä käyttäjiä). Oksidiassa he ottavat hyvin huomioon käyttäjien pyyntöjä ja korjaavat asioita, jos jokin ei toimi. On hyvä juttu, että melkein kaikilla oppilaitoksilla on se käytössä, yhteisiä toiveita toteutetaan. Tukeen saa nopeasti yhteyden, saa apua ja ratkaisuja. Eepos ei ainakaan hankaloita hallinnon työntekijän työtä!”

Myös sosiaalinen media on muuttanut viestintää viimeisen kymmenen vuoden aikana. ”Some on ollut työssäni aina sivuosassa, koska aikaa ei ole kaikkeen. Koulutusta uusiin

menetelmiin olen saanut yksittäisistä webinaareista, muuten on pitänyt kaivaa itse netistä tietoa, ottaa mallia muiden tekemisestä. Pitäisi olla uusista asioista kärryillä. Millaista viestintä siellä somessa on, miten se toimii? Muutokset ovat jatkuvia, ja niihin pitää reagoida.”

Musiikkiterapian opinnot jatkuvat - TMT

Annan musiikkiterapian opinnot varsinaisissa ammattiopinnoissa - laaja-alainen musiikkiterapeutti - ovat jatkuneet töiden ohella ja ehtineet jo loppusuoralle.

Samanaikaisesti hän osallistuu myös toiminnallisen musiikkiterapian koulutukseen (TMT). TMT on tuotu Suomeen Ruotsista jo 90-luvulla, mutta uusia koulutuksia ei ole saatu järjestettyä Suomessa 15 vuoteen.

Ruotsalaisen Lasse Hjelmin perikunta antoi hiljattain luvan käyttää tiettyä, Hjelmin kehittämää mallia musiikkiterapiakoulutuksessa. Sitä Anna opiskelee nyt työn ohessa puolen-toista vuoden ajan. Loppu häämöttää maaliskuussa 2027. Pääopettajana koulutuksessa toimii Päivi Jordan-Kilki. Muita tämän musiikkiterapiamallin opettajia ovat Päivi Järvinen-Lepistö ja Jouni Kettunen.

”Oli pakko tarttua siihen, kun se vihdoinkin saatiin järjestää. Kuntoutustyö sisältää aina erilaisia malleja ja

menetelmiä, TMT on yksi niistä. Alusta asti näin itseni työskentelemässä lasten kanssa toiminnallisella ja neurologisella puolella ehkä enemmän kuin psykiatrisella puolella, vaikka sekini on mielenkiintoinen asiakasryhmä.”

Toiminnallinen musiikkiterapia (TMT) on neuromuskulaarinen ja non-verbaalinen työskentelytapa, jolla on kehitysteoreettinen viitekehys.

”Terapeutti soittaa pianolla tähän malliin sävellettyjä, tiettyjä melodioita, ja asiakas soittaa kuhunkin melodiaan kuuluvan asetelman mukaisesti rumpuja, muita lyömäsoittimia tai erilaisia pillejä. Käytössä on tietynlainen setti rumpuja: setin rumpujen pitää olla liikuteltavissa kevyesti, niiden korkeutta säädetään vähän väliä ym. Aloitus esim. pelkällä virvelillä, sitten pieniä symbaaleja ja kehärumpuja mukaan.

Asiakas määrää tempon, ja keskeistä on asiakkaan omassa kehossa syntyvä oivallus sekä vuorovaikutus. TMT:ssä musiikki rakentaa kommunikaatiota ja mahdollistaa motorisen oppimisen, mikä edistää kuntoutumista.”

Maailma muuttuu, mutta ihmisen motorinen kehitys pysyy samana.

”Karkeasta edetään hienomotoriikkaan. Tuo kehitys vaikuttaa myös puheen ja lukemisen kehitykseen. TMT-malli on monipuolinen ja käytössä myös aikuisille.”

Oma musisointi lapsesta asti mukana

Anna on harrastanut viulun- ja klarinetin soittoa sekä laulua eri musiikkiopistoissa. Lisäksi hän on itseoppinut pianisti ja kitaristi.

”Musiikkiterapian ammattiopintojen myötä tutuksi on tullut myös sähköbasso, ja isä on rumpali. Bändisoittimiston perusteet ovat näiden myötä hallussa. Olen myös laulanut lapsesta asti.”

Siirrytkö joskus kokonaan terapiatöihin?

”Yleensä sinne siirrytään pikkuhiljaa, kun asiakkaita kertyy vähitellen.” Anna on jo nyt töissä Vammaisperheyhdistys Jaatisen bändikerhojen vetäjänä. ”Vedän bändiryhmiä parin kanssa yhtenä iltana viikossa.”

Unelmamusiikkiopistosi?

Kysyin vuonna 2018 Annalta: Millainen on unelmamusiikkiopistosi?

”Siellä rohkaistaan oman näköiseen taiteellisuuteen, saa opetella musiikkia omalla tavalla. Siellä voi soittaa itselle kiinnostavaa, monipuolista musiikkia ja useita eri soittimia, osallistua moniin eri ryhmiin. Siellä on lämminhenkinen ympäristö.”

Kysyin lähes vastaavan kysymyksen vuonna 2026, kahdeksan vuoden työkokemuksen jälkeen: Mitä

muuttaisit Käpylän musiikkiopiston toiminnassa?

”Olisi hyvä, että kaikenlaiset oppijat saisivat mahdollisuuden päästä musiikkikoulutukseen. Jos edes hieman voisi laajentaa, millaisia oppijoita voidaan ottaa; opetusta voidaan mukauttaa. Opettajilla tulisi toisaalta olla siihen osaamista. Tuota ei voida vaatia opettajilta ilman koulutusta.”

Vuonna 2018 Kapulan työhöntuloahaastattelussa oli mukana kuva pienestä koirasta. Mitä borderterrieri Bogeylle nyt kuuluu?

”Ikäisekseen se on vielä hyväkuntoinen ja virkeä, vaikka kuulo onkin mennyt ja on dementiaa...”

Annan koiria Bogey viihtyy myös työpaikalla!
Kuva: Maija Karhinen-Ilo.

Aina välillä Bogey on Annan mukana työpaikalla kolmannen kerroksen kanslia- opehuone -tilassa.

Saa rapsuttaa. :)

Pirjo Pesola

TIETOA MUSIIKKITERAPIASTA

Musiikkiterapiasta ja sen koulutuksen historiasta löytyy lisätietoa lääketieteen Duodecim-lehden artikkelista (2020). Ohessa ote:

Suomessa koulutus käynnistyi 1970-luvulla Jyväskylän yliopistossa ja 1980-luvulla Sibelius-Akatemian koulutuskeskuksessa.

Musiikkiterapian kehittämisestä, koulutuksesta ja tutkimuksesta on pitkälti vastannut Jyväskylän yliopisto, jossa musiikkitieteen professori Timo Mäkinen ja erityiskasvatuksen professori Niilo Mäki loivat pohjaa terapeuttisen rytmiiikan ja erityiskasvatuksellisen musiikkiterapian synnylle. Jyväskylän yliopistoon perustettiin musiikkiterapian professuuri vuonna 1997 (2).

Ensimmäiset musiikin terapeuttista vaikutusta käsittelevät tutkimukset Suomessa olivat Petri Lehiköisen ja Hannu Rauhalan pro gradut vuosina 1970 ja 1971, ja musiikkiterapiasta on toistaiseksi tehty 16 väitöstutkimusta (1,2).

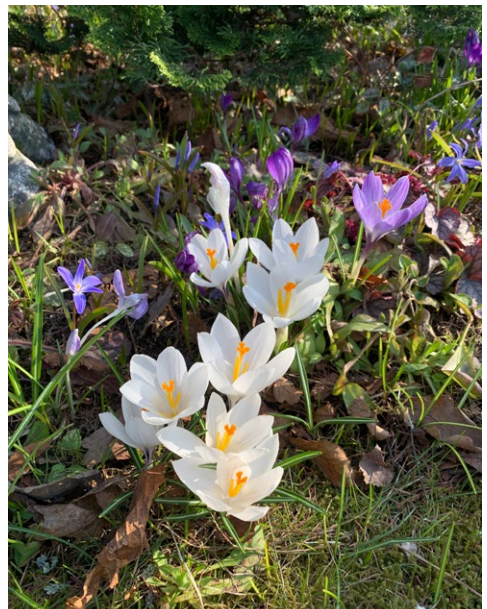
Suomessa on viime vuosina tehty laajaa ja ansiokasta tieteidenvälistä

vaikuttavuustutkimusta useassa eri kohderyhmässä (3).

Nykyisin musiikkiterapeuttien ammatillista koulutusta järjestetään Eino Roiha -instituutin Jyväskylän ja Tampereen toimipisteissä. Opinnot koostuvat kliinisistä opinnoista, musiikkiterapian perus- ja aineopinnoista sekä psykologian perusopinnoista. Kliinisiin opintoihin sisältyy menetelmäkoulutusta, kolmivuotinen omaterapiaprosessi, kliininen harjoittelu sekä siihen liittyvä työnohjausprosessi.

Duodecim 2020: Musiikkiterapia ja musiikin käyttö neurologisten erityislasten kuntoutuksessa
<https://www.duodecimlehti.fi/duo15935>

Eino Roiha -instituutti tarjoaa koulutusta
<https://www.roihainstituutti.fi/>

Orkesterin konsertti Oulunkylän kirkossa 25.4.26

Opistomme sinfoniaorkesteri soitti la 25.4 klo 16.00 Oulunkylän kirkossa (Teinintie 10) hienon konsertin.

Ohjelmassa oli Sibeliuksen viulu-konsertto kokonaisuudessaan sekä Hatsaturjanin Adagio.

Viulukonserton solisteina vuorottelivat opiston omat pitkän linjan viulistit Riku ja Jussi Huuska.

Kovin useasti ei näin isoa konserttia saada toteutettua opistotasolla, eikä se ollut Käpylän orkesterillekaan aivan tavanomainen konsertti, joten nyt kannatti lähteä kannustamaan.

Orkesteria johti täpötäyden salin edessä Ahti Valtonen.

Kuvat paikan päältä: Anna Telakivi

Sibeliuksen konserton 1. ja 2. osassa solistina soitti Riku Huuska.

Jussi Huuska soitti konserton 3. osan solistiosuuden.

Musiikkiopiston kevätkonsertti

Koskelan kirkossa to 21.5.26 klo 18.00.
Tilaisuudessa jaetaan myös todistukset ja stipendit.
Tervetuloa!